

המופיעות כיום בשווקים העולמיים ובחבלי תבל שלמים, ושאינו להסבירן כהפרעות זמניות וכחבלי הסתגלות גרידא. בפי וארגה השוכה אחת חותמת: „כיום, לאחר שתי מלחמות-עולם שנתחוללו במרוצת ימי דור אחד, יודעים ההמונים, שכל עוד קיים האימפריאליזם תרחף תמיד סכנת מלחמות-עולם חדשות“... ורק „נצחון סופי של הסוציאליזם ישחרר את האנוש שיות מלחץ הרכוש, ממלחמות-הרס ושפיכות-דמים חדשות“.

זמני של התעסקה ולכיבוש שווקים לעורפי תוצרתה של אמריקה הצפונית ע"י דחיקת רגליהן של מדינות הנוקקות לה זיקה חמרית וכספית.

והשאלה המודקרת מאליה היא: מה יהיה גורלו של סיוע זה כתום תקופתה של „תכנית מארשל“? מה תהיה או עמדת ארצות-הברית, ומה תהיינה תגורבותיהן של המדינות הנהנות כיום מתכנית זו המס-תיימת בשנת 1952? והומן דוחק, והנסיבות משתנות במהירות ומעידות ערות נוספת על הדיספרופורציות

בשולי החוברת

עוד קודם שהספיקה הוצאת הקיבוץ המאוחד להוציא את ספרו של י. וארגה, חוקר הכלכלה הסובייטי הנודע (ראה הסקירה בעמוד 125 שבחוברת זו) נפסל הספר במוסקוה. מחברו עסק עתה בכתיבתו „מחדש“, יבגני וארגה, הונגארי בן שבעים, שימש עד ראשית 1948 ראש המכון למשק העולם ולמדיניות העולם ליד האקדמיה למדעים שבמוסקוה. ספרו הנזכר יצא בשנת 1947. כעבור שנה, בקירוב, נתברר לראשי המפלגה הקומוניסטית שנאמרו בו כמה דברי מינות: דעה, הפסימית למדי, של וארגה על סיכויי המשק הרכושני לא נראתה פסימית למדי לבעלי הדעה המכרעת. וארגה פוטר ממשותו כראש המכון וכעורך כלי-מבטאו ונתבקש לחזור בתשובה. הוא סירב לקבל עליו את הדין אף הודיע באומץ: „אילו עשיתי כן, הייתי מרמה את המפלגה, בהודיעי בלשון צבועה: „אני מסכים לביקורת“, בעוד שבאמת איני מסכים לה“, אך הלחץ גבר. ובחוברת האחרונה של „בעיות הכלכלה“ שבהוצאת אותו מכון אנו מוצאים את הודעת וארגה בנוסח השגור: „שגיתי כמה וכמה שגיאות בעלות מגמה ריפורמיסטית — שהן, בדרך הטבע, גם בעלות מגמה קיסמופוליטית — לפי שהן מפארות את הקפיטליזם... הן גרמו נזק רב והכריחו את אנשי-הכלכלה שלנו לחזור לבעיות שנפתרו זה כבר פתרון נכון על ידי המארכסיזם-לניניזם... טעותי היתה שלא הכרתי מיד בצדקת המבקרים. אך מוטב לאחר מלהחמיץ“...

במאוחר מדי, כנראה, נודע גם להוצאת הקיבוץ המאוחד, שהיא מוציאה ספר מלא שגיאות ריפורמיסטיות וקיסמופוליטיות, הקושר כתרים לקפיטליזם.

„לילה באחו“ ליעקב פיכמן הוא מתוך מחזור שירים „ילדות בבסרביה“.

את י. שבביס יזכרו קוראי „מולד“ מסיפורו בחיברת אוקטובר 1948. המחבר הוא, כידוע, מטובי המספרים בספרות אידיש.

הוצאת החוברת נדחתה כמה ימים כדי שתהיה שהות לברר בה כמה בעיות שהיעלו בוועידת ההסתדרות. החוברת הבאה תקדים ככל שזו איהרה, החיברת בדפסת. מאונס, על נייר שונה מן הרגיל, מספר העמודים לא נשתנה, כמיבן.

העורך אפרים ברודא

לחותמים ולקוראים

רק עד 1 ביולי יש עוד שהות לחותמים ולכל אלה שיש בידיהם חוברות של „מולד“, שנה ראשונה, לשלוח למינהלת „מולד“ את חוברותיהם לכריכה. מחיר כל כריכה, בד שלם, בהידור, 700 מ"י. שתיים-עשרה החוברות ניתנות בשני כרכים, שמחירם 1.400 מ"י.